Lietas arhīva Nr. C-4368-21/5
ECLI:LV:RVPT:2021:0622.C30436821.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2021.gada 22.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Rūķe
izskatīja rakstveida procesā, Rīgā, Abrenes ielā 8, civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ vienkāršotās procedūras lietā par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2021.gada 16.februārī tiesā saņemts prasītājas /pers. A/ prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. B/ par zemes nomas maksas parāda un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas piedziņu par zemesgabala /adrese/, izmantošanu, esot dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/, īpašniecei.

Prasības pieteikumā norādīts, saskaņā ar zemesgabala /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, zemesgrāmatas nodalījumu, tad laika posmā no 01.12.2006-01.02.2018 Prasītājai piederēja šis zemesgabals, kura platība šajā laikā posmā veidoja 9035 m^2.

Savukārt saskaņā ar zemesgabala /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, zemes robežu plānu redzams, ka Prasītājai agrāk piederošais zemesgabals bija funkcionāli piesaistīts trijām dzīvojamām ēkām un vienai skolai.

Pēc plāna redzams, ka zemesgabala daļa "D", ir funkcionāli piesaistīta dzīvojamai ēkai /adrese/, kura platība ir 1048 m^2. Savukārt no dzīvokļa īpašuma /adrese/ nodalījuma redzams, ka Atbildētājai pieder šis dzīvokļa īpašums no 18.04.2007.

Atsaucas uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 5. punktu. Tā kā Atbildētājas dzīvokļa īpašums, strīdus periodā, atradās uz Prasītājai piederošo zemesgabalu, tad Atbildētājai bija pienākums maksāt zemes nomas maksu un kompensēt nekustamā īpašuma nodokli, kas nav ticis darīts. Strīdus periods, par ko Prasītāja izvirza pretenzijas pret dzīvojamās mājas /adrese/ kopīpašniekiem, ir no 2012. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 1. februārim.

Atsaucas uz Civillikuma 2124. pantu.

Norāda, ka lai arī likums par pienākumu ir uzlicis dzīvokļa īpašniekam, un arī zemesgabala īpašniekam, abpusēji rakstveidā noslēgt zemes piespiedu nomas līgumus, tomēr strīdus periodā tāda nav noslēgta. Taču jānorāda, ka tāda nepieciešamība, slēgt rakstveida līgumu, arī nav, jo nomas priekšmets, nomas cena, nekustamā īpašuma nodokļa kompensēšanas pienākums, atbildības apmērs, jau izriet no likuma. Šīs saistības ir radušās pēc likuma.

Kā to nosaka un paredz likums "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 1. panta 16. punkts, tad nav iespējams nodot dzīvojamo māju privatizācijai, ja šai privatizācijai nododamai ēkai, nav noteikts funkcionāli nepieciešamais zemesgabals.

Pēc šī zemesgabala noteikšanas, visi dzīvojamās mājas /adrese/ īrnieki un nomnieki, saņēma privatizācijas paziņojumus ar piedāvājumu privatizēt dzīvokļa īpašumu un domājamās daļas no mājas.

Šajos privatizācijas paziņojumos iedzīvotājiem, tajā skaitā tika norādīts:

a) tā zemesgabala īpašnieks, uz kura zemes uzcelta privatizējamā dzīvojamā māja;

b) dzīvokļa īrnieka/nomnieka tiesības un pienākumi, ja tiks nolemts privatizēt dzīvokli un domājamās daļas no mājas.

Visi dzīvokļa un mājas domājamo daļu privatizētāji rakstveidā piekrita visiem privatizācijas noteikumiem, un brīvprātīgi rakstveidā uzņēmās visus likumos ierakstītos pienākumus. Šeit jānorāda, ka šie pienākumi neizbeidzas līdz ar dzīvokļa atsavināšanu trešajai personai, bet gan pāriet uz pēdējo, kā to nosaka Civillikuma 1519. pants.

Līdz ar to nevar būt nekāds strīds, ka dzīvojamās mājas /adrese/ kopīpašnieki, no kuriem viens ir arī Atbildētāja, no Prasītājas, jau no privatizācijas uzsākšanas dienas pieņēma nomā Prasītājas zemesgabala daļu 1048 m^2, par ko ēkas kopīpašniekiem ir pienākums maksāt likumā noteikto zemes nomas maksu arī par periodu laika posmā no 2012. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 1. februārim, kas nav ticis darīts.

Papildus norāda, ka tas apstāklis vien, ka Atbildētājai dzīvojamā mājā /adrese/, ir atvērts atsevišķs dzīvokļa nodalījums, pats par sevi ir pierādījums, ka ir notikusi dzīvokļa privatizācija atbilstoši likuma prasībām.

Kā to nosaka Civillikuma 2123. pants, tad tiesa, pēc saviem ieskatiem, var noteikt zemes piespiedu nomas maksu tikai tad, ja nav zināma nekāda zemes nomas maksas mēraukla. Taču šāda mēraukla ir zināma, jo to nosaka Speciālais privatizācijas likums.

Strīdus periodā no 01.01.2012-31.12.2017 likums "Par valsts un pašvaldību privatizāciju" 54. panta otrās daļas otrais teikums noteica, ka ja puses nevar vienoties, tad zemes gabala nomas maksa privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašniekam nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības. Tā kā nav strīda par to, ka šajā strīdus periodā starp pusēm nebija vienošanās par nomas maksas apmēru, tad tiesai ar likumu ir uzlikts par pienākumu piedzīt zemes nomas maksu 6 % gadā no ēkai piesaistītā zemes kadastrālās vērtības. Kā to strīdus periodā no 01.01.2018-01.02.2018 noteica likums "Par valsts un pašvaldību privatizāciju" 54. panta otrās daļas 1. punkts, tad nomas maksai šajā laikā bija jāveido līdz 5% gadā no zemes kadastrālās vērtības. Ņemot vērā to, ka Satversmes tiesa ar saviem spriedumiem lietās Nr. 2008-36-01 (15.2. punkta pēdējā rindkopa), Nr. 2017-17-01 (21.2. punkta trešās rindkopas pēdējo teikums) ir atzinusi, ka zemes piespiedu nomas maksa, kas pildītu atlīdzības funkciju, nevar būt mazāks vai pat vienāda ar 5% gadā no 8piesaistītā zemesgabala kadastrālās vērtības, tad šajā strīdus periodā tiesai ar likumu ir uzlikts par pienākumu, piedzīt zemes nomas maksu 5 % gadā no ēkai piesaistītā zemes kadastrālās vērtības.

Strīdus periodā no 01.01.2012-31.12.2014 likums "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrās daļas pēdējais teikums noteica, ka privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašnieks kompensē zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu. Līdz ar to, ja Atbildētāja ir bijusi dzīvokļa īpašnieks šajā periodā, tad Atbildētājai ir pienākums Prasītājai kompensēt nekustamā īpašuma nodokli, atbilstoši savam atbildības apmēram.

Atsaucas uz Civillikuma 1071. pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo daļu.

Tā kā Atbildētāja bija tikai kopīpašnieks dzīvojamai ēkai /adrese/, tad viņas atbildības apmērs ir konstatējams atbilstoši tām domājamām daļām, kādas ir ierakstītas zemesgrāmatā attiecīgā dzīvokļa īpašuma nodalījumā.

Prasība pamatota ar likuma "Par tiesu varu" 3.panta pirmo daļu, Satversmes tiesas likuma 32.panta otro daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta

pirmās daļas 5.punktu un 13.panta pirmo daļu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 1.panta 16., 20.punktu, 30.panta 3. un 5.punktu, 34.panta otro daļu, 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmās daļas pirmo teikumu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" (redakcijā no 2012.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim) 54.panta otro daļu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" (redakcijā no 2015.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.decembrim) 54.panta otro daļu, likuma "Par valsts un pašvaldību

dzīvojamo māju privatizāciju" (redakcijā no 2017.gada 27.jūnija līdz 2019.gada 30.aprīlim) 54.panta otrās daļas 1.punktu, Civillikuma 1071., 1402.pantu, 1519.panta pirmo daļu, 2120.panta pirmo teikumu, 2123., 2124.pantu.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai zemes nomas maksas parādu 1078,74 EUR, valsts nodevu 161,85 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 161,81 EUR.

2021.gada 2.martā Atbildētājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmo daļu vienlaikus ar prasības pieteikuma norakstu nosūtīta paskaidrojuma veidlapa, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2021.gada 1.aprīlim.

2021.gada 31.martā tiesā saņemti atbildētājs paskaidrojumi, kuros Atbildētāja norāda, ka prasību neatzīst saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta pirmo daļu, 2015.gada 8.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr. 522 „Privatizējamai dzīvojamai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala noteikšanas kārtība" 13.punktu.

Atbildētāja norāda, ka Prasītāja nepareizi noteikusi, ka zemes nomas maksa par periodu no 2012.gada l.janvāra līdz 2018.gada l.februārim ir 1078,00 euro, jo aprēķinot zemes nomas maksu, Prasītāja ņem vērā visu ēkai piesaistīto zemesgabala platību 1048 m^2 apmērā, nevis dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemesgabala platību 925 m^2 apmērā, jo Prasītāja dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamajā zemesgabala platībā nepamatoti iekļāva zemes gabalu, kas veido sarkanās līnijas. Zemes gabals sarkanajā līnijā gar Mālpils ielu 2a apstiprināts ar dokumentiem. Līdz ar to no 1048 m^2 jāatskaita zemes gabals sarkanajā līnijā 123 m^2 apmērā.

Zemes nomas maksas aprēķinā nepamatoti ir iekļauts nekustamā īpašuma nodoklis (NĪN), jo par periodu no 2012.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim Prasītājam NĪN tika kompensēts pilnā apmērā.

Aprēķinot zemes nomas maksas apmēru par periodu no 2018 gada 1.janvāra līdz 2018.gada 1.februārim, kļūdaini tika ņemta vērā nomas maksas likme 6%, nevis 5% .

Atbildētāja uzskata, ka kopējais zemes nomas maksas apmērs, kas pienākas Prasītājai par periodu no 01.01.2012. līdz 01.02.2018., ir 871,84 EUR.

Norāda, ka nosakot parāda apmēru, Prasītāja neņēma vērā tās summas, kuras Atbildētāja ir samaksājies, proti: laikā no 2017. gada 1.janvāra līdz 2018.gada jūnijam Atbildētāja ir veikusi zemes nomas maksas ar RNP starpniecību un Prasītājam tika samaksāta summa 557,82 EUR apmērā.

2019.gada 2.augustā Atbildētāja ir ieskaitījusi Prasītājas bankas kontā zemes nomas maksas parāda atlikušo summu 314,02 EUR apmērā.

2019. gada 22.martā Atbildētāja ir saņēmusi Prasītājas 2019.gada 20. marta iesniegumu, kurā viņa lūdz samaksāt zemes nomas maksas parāda summu 467,33 EUR apmērā.

Izvērtējot nomas maksas parāda aprēķinu, Atbildētāja ir konstatējusi, ka parāda summa tika aprēķināta nepareizi, jo Prasītāja ņēma vērā visu ēkai piesaistīto zemesgabala platību 1048 m^2 apmērā (nevis 925 m^2), kā arī parādā ir iekļauts līgumsods, nokavējuma procenti un PVN .

Līdz ar to, 2019.gada 30.aprīlī Atbildētāja nosūtīja (ar ierakstīto vēstuli) Prasītājai savu parāda aprēķinu.

Prasītāja nav atbildējusi uz šo vēstuli un Atbildētāja, nolemjot, ka viņai nav iebildumu par zemes nomas maksas parāda atlikušo summu 314,02 EUR apmērā, 2019.gada 2.augustā ieskaitīja šo summu Prasītāja bankas kontā /konta numurs/, t.i., bankas kontā, kas ir norādīts 2019.gada 20.martā Prasītāja vēstulē, par ko Prasītājs tika informēts 2019.gada 2.augusta ierakstītajā vēstulē.

Ņemot vērā, ka Atbildētāja pilnīgi samaksāja zemes nomas maksu par periodu no 2012. gada l.janvāra līdz 2018.gada jūnijam, Prasītājas prasība nav pamatota, līdz ar to Atbildētāja lūdz šo prasību noraidīt.

2021.gada 15.aprīlī tiesā saņemti Prasītājas pārstāvja iebildumi uz Atbildētājas paskaidrojumiem.

Iebildumos norādīts, ka no ēkas /adrese/ kopējā zemesgrāmatas nodalījuma noraksta I daļas 1. iedaļas 1.1. atzīmes redzams, ka ēka zemesgrāmatā tika ierakstīta 1997. gada 21. oktobrī. Vienlaicīgi tika izdarīts arī ieraksts šajā atzīmē, ka ēka ir saistīta ar zemesgabalu 2806 m^2 platībā ar kadastra numuru Nr. 0100 524 008, kas izveidots apvienojot bijušā zemes gabala 24. grupā, Nr. 180, Nr. 198, Nr. 274. Pēc šī zemesgrāmatas ieraksta redzams, ka ēkai ir piesaistīts zemesgabals pastāvīgā lietošanā (zemes piespiedu noma) 2806 m^2 platībā.

Ieraksts, par zemesgabala piešķiršanu ēkas iedzīvotāju patstāvīgā lietošanā, tika veikts pamatojoties uz Rīgas domes zemesgrāmatā iesniegto nostiprinājuma lūguma pielikumiem.

2006. gadā, kad iedzīvotāji uzzināja, ka Prasītājas zemesgabala daļa ir arī piesaistīta ēkai, un, ka par šo daļu arī būs jāmaksā zemes noma, civillietā Nr. C04212600 ēkas iedzīvotāji pret Prasītāju pieteica kopēju prasību, lūdzot atzīt iedzīvotājiem īpašuma tiesības uz Klientes zemesgabala daļu, kas piesaistīts ēkai. Iedzīvotāji prasībā norādīja, ka zemesgabala platība, kas piederēja Prasītājai, un kas bija piesaistītā ēkai, veidoja nevis 1051 m^2, kā tas bija norādīts zemes robežu plānā (vecāka mērīšanas metode), bet gan 1048 m^2 platībā, kā tas ir noteikts Klientes zemesgabala robežu plānā (12.06.2012 Vidzemes apgabaltiesas sprieduma 25 lpp.-pirmspēdējā rindkopa). Dzīvojamās mājas /adrese/ kopīpašnieku prasījumi abās tiesu instancēs tika noraidīti pilnā apmērā, un 24.10.2016, pēc Augstākās tiesas rīcības sēdes lēmuma, tas stājās spēkā. No šīs tiesvedības, kuras atziņas starp Prasītāju un dzīvojamās mājas /adrese/ kopīpašniekiem, ir ieguvušas likuma spēku, kas atkārtoti nav jāpārvērtē, ir sekojošas:

a) Starp Prasītāju un dzīvojamās mājas /adrese/ kopīpašniekiem nav strīda, ka privatizācijas laikā ēkai ir piesaistīts arī zemesgabala, ar kadastra numuru /numurs B/, daļa 1048 m^2 platībā.

b) Šī zemesgabala daļa no 01.12.2006 pieder Prasītājai.

Lai arī likums skaidri nosaka, ka iedzīvotājiem ir pienākums maksāt zemes nomas maksu, tomēr iedzīvotāji šo pienākumu strīdus periodā nav pildījuši. Tam nav bijis nekāds attaisnojums, jo abas, zemes nomas attiecību pastāvēšanai, nepieciešamās divas būtiskās sastāvdaļas (priekšmets un maksa), jau ir bijušas ierakstītas likumā. Turklāt arī atbildības apmēru katrs iedzīvotājs varēja viegli izrēķināt, jo to paredz likums. Arī Klientes zemesgabala kadastra vērtības ir viegli atrodamas www.kadastrs.lv interneta mājas 4lapā. Tā kā attaisnojumu nemaksāt nomas maksu iedzīvotājiem nebija, un nav arī pašreiz.

Norāda, ka Prasītājas tiesā pieteiktā prasījuma summa pret Atbildētāju 1374,10 EUR, summa, par kuru Prasītāja atzīst Atbildētāja samaksu 842,54 EUR un atlikusī Prasītājas prasības summa 531,56 EUR.

Attiecībā par sarkanajām līnijām norāda, ka zeme ar likumu ir nodota iedzīvotājiem patstāvīgā lietošanās, pie kam ar visām līnijām. Nomas maksa ir jāmaksā par visu zemi, neizrēķinot ārā kaut kādas līnijas. Nav tiesību normas, vai stabilas judikatūras, uz kā Atbildētājas pozīcija būtu pamatojama. Tā pat jānorāda, ka pašvaldība nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus aprēķina ar visām līnijām. Zemes īpašniekiem nav nekādas tiesības arī par līnijām nemaksāt nekustamā īpašuma nodokli. Tādas pašas tiesības nav arī iedzīvotājiem, kuri brīvprātīgi, pie kam rakstveidā pieņēma patstāvīgā lietošanās Prasītājas zemi.

2021.gada 14.jūnijā tiesā saņemti Atbildētājas papildus paskaidrojumi, kuros norādīts, ka Atbildētāja, izvērtējot Prasītājas papildus saņemtos iebildumus, uzskata, ka tie nav pamatoti, līdz ar to neatzīst jaunu prasības summu 531,56 EUR apmērā. Aprēķinot jaunu kopējo prasības summu (1374,10 EUR*),* ko pēc Prasītāja domām bija jāmaksā Atbildētājam par zemes nomu laikā no 2012.gada l.janvāra līdz 2018.gada 1.februārim, Prasītāja neņēma vērā to faktu, ka saskaņā ar dzīvojamai mājai Mālpils 2a, Rīga, piesaistāmo zemesgabalu plānu minētā māja atrodas uz vairākām personām piederošiem zemesgabaliem.

Tāpēc zemes nomas rēķinos, pamatojoties uz kuriem Atbildētāja veica maksājumus, SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" ir norādījusi ne tikai naudas summas, kas Atbildētājai bija jāmaksā Prasītājai, bet ari citām personām piederošas summas. Savukārt Atbildētāja veica zemes nomas maksājumus SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" starpniecību par visiem zemesgabaliem kopā. Līdz ar to nav pamata indentificēt Atbildētājas maksājumus, kā maksājumus tikai Prasītājai, un pamatojoties uz tiem aprēķināt jauno prasības summu.

Atbildētāja nekad nav atteikusies dzēst parāda summas, kas pienākas Prasītājai par iepriekš minēto periodu un sakarā ar domstarpībām parāda apmēra noteikšanā piedāvāja Prasītājai apspriest parāda apmēru, izslēdzot no tā summas, kuras viņam nepieder. Prasītāja atteicās no parāda apmēra apspriešanas.

2019.gada 2. augustā Atbildētāja ir samaksājusi Prasītājai atlikušo summu par zemes nomu 314,02 EUR apmērā, kas aprēķināts atbilstoši tiesību normām. Kopumā Atbildētāja ir samaksājusi par zemes nomu 871,84 EUR, nevis 842,54 EUR kā norādījis Prasītāja savā vēstulē.

Savukārt Prasītāja pastāvīgi maina parāda summu, kuru nepieciešams izmaksāt Atbildētājai par iepriekš minēto periodu, nepamatoti ieskaitot parāda apmērā, summas, kuras jau tika samaksātas, vai kuras nepienākas Prasītājai.

Tas norāda uz Prasītājas negodīgu attieksmi, jo, aprēķinot zemes nomas maksas apmēru, kuru bija jāmaksā Atbildētājai laikā no 2012.gada 1.janvāra līdz 2018.gada 1.februārim, viņa vēlas jebkādā veidā palielināt summu, lai kaut nedaudz kompensētu zaudējumus, kas saistīti ar īpašumtiesību zaudēšanu uz zemesgabalu.

2017.gada 10 februāra Vienošanās pie 2010.gada 1.februāra Zemes nomas līguma Nr.II-10- 03, pamatojoties uz kuru Atbildētāja ir veikusi zemes nomas maksas ar SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" starpniecību, tika izbeigta ar 22.01.2018. Atbildētāja uzskata, ka, noslēdzot vienošanos, Puses nepamatoti norādījušas visu ēkai piesaistīto zemesgabala platību 1048 m^2 apmērā, nevis dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemesgabala platību 925 m^2 apmērā. Līdz ar to zemes nomas maksa par iepriekš minēto periodu aprēķināta nepareizi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu 2021.gada 1.jūnijā pusēm nosūtīts paziņojums par civillietas izskatīšanu rakstveida procesā 2021.gada 22.jūnijā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka Prasītājas prasība pret Atbildētāju par naudas piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Pušu starpā pastāv strīds par zemes gabala platību, no kuras maksājama nomas maksa. Prasītājas ieskatā- no ēkai piesaistītā zems gabala 1048 m 2 platībā, atbildētājas ieskatā – no dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemesgabala 925 m2 apmērā.

No Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs C/redzams, ka no zemes gabala ar kadastra apzīmējumu /numurs D/ atdalīta zemes vienība ar kadastra apzīmējumu /numurs E/ 925 m2 platībā un atvērts jauns zemesgrāmatas nodalījuma ar Nr. 100000585661. Ieraksts veiks, pamatojoties uz 2019.gada 23.janvāra tiesneša lēmumu (lietas lapa 63-64).

No Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs F/redzams, ka zemes vienības ar kadastra apzīmējumu /numurs G/ pēc adreses /adrese A/, 925 m2 platībā īpašnieks no 2019.gada 23.janvāra ir juridiska persona M2T33, reģistrācijas Nr. 40008286357.

Prasība celta par periodu no 2012. gada 1.janvāra līdz 2018.gada 1.februārim. Līdz ar to zemes vienības platības samazinājums uz 925 m2 nav attiecināms uz atpakaļejošu periodu.

Tiesa par pamatotu atzīst prasītājas argumentus par to, ka uz zemes īpašuma /adrese/ ar kadastra Nr. /numurs H/ esošajam nekustamajam īpašumam /adrese/ piesaistīts zemes gabals 1048 m2 platībā. Šāda platība norādīta zemes robežu plānā un Valsts kadastra sistēmā reģistrēta 2003.gada 7.februārī (lietas lapa 25-27).

No 2011.gada 22.septembra SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" Iecirkņa /nosaukums/ vēstules dzīvokļa /adrese/ lietotājai, redzams ka „*Saskaņā ar zemes robežu plānu no minētā zemes gabala dzīvojamai mājai /adrese/, piesaistīts zemesgabals ar platību 1048 m2* (lietas lapa 147-149).

2018. ada 19.aprīļa vēstulē "'*Par dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu"* SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" norādījis, ka 2010.gada l.februārī starp sabiedrību un prasītāju noslēgts zemes nomas līgums Nr. II-10-03 par prasītājai piederošā zemes gabala ar kadastra nr. /numurs/ daļas 1048 m2 platībā , kas nepieciešams Dzīvojamās mājas pārvaldīšanai un uzturēšanai, nomu (lietas lapa 151-152,).

Prasība 2021.gada 16.februāri celta par parādu 1078, 74 EUR apmērā piedziņu.

2021.gada 15.aprīļa iebildumos uz atbildētājas paskaidrojumiem, prasītāja norādījusi, ka pieteiktā prasījuma summa pret atbildētāju ir 1374,10 EUR, savukārt summa, par kuru prasītāja atzīst atbildētājs samaksu, ir 842,54 EUR (lietas lapa 101-106).

Tiesa secina, ka iebildumos nav atrodams pamatojums prasības summas palielinājumam, līdz ar to tiesa vadās no sākotnēji iesniegtās prasības summas par parāda piedziņu EUR 1078,74 apmērā.

Atbildētāja norādījusi, ka veikusi samaksu 871,84 EUR apmērā.

Prasītāja iebildumos norādījusi, ka atzīst atbildētājas veiktos maksājumus 842,54 EUR apmērā. Iebildumos prasītāja katru atbildētājas veikto maksājumu ir analizējusi un paudusi savu attieksmi par katra veiktā maksājumu summas attiecināmību uz prasītāju.

Atbildētāja nav apstrīdējusi prasītājas veikto maksājumu summu attiecināmību. Līdz ar to tiesa vadās no prasītājas iesniegtajiem dokumentiem, ka atbildētāja prasītājas labā ir veikusi samaksu 842,54 EUR apmērā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība apmierināma daļā par 236,20 EUR piedziņu, ko veido starpība no prasības summas 1078,74 EUR atņemot kā saņemtus no prasītājs puses maksājumus 842,54 EUR apmērā.

Tiesa nevērtē pušu pārējos argumentus, jo tiem nav būtiskas nozīmes strīda izšķiršanā. Tiesa turklāt ņem vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)).*

Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas*

1986.gada 13.oktobra lēmumu lietā 10153/82Austria).

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa paredz, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierinātajai prasības daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētājas pagrasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi - valsts nodeva no apmierinātās prasības summas 236,20 EUR, kas attiecīgi ir 70 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu no atbildētājs piedzenami izdevumi, kas prasītājai radušies sakarā ar lietas izskatīšanu, t.i. ar prasības pieteikuma un tiesas paziņojumu izsniegšanu saistītie izdevumi 5,37 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu, no atbildētājas piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai, kas saskaņā ar panta pirmās daļas pirmo punktu prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 euro, ir to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas. Tādejādi izdevumi advokāta atlīdzības samaksai atlīdzināmi 76,86 EUR apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1756., 1759., 1760.pantu prasītājai ir atzīstamas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas, tas ir, 236,20 EUR par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto par to, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu un Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21.panta otro daļu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu, 93.panta pirmo daļu, 97., 195.pantu, 250.[27] panta otro daļu, Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21.panta otro daļu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt /pers. A/ prasību pret /pers. B/, par naudas piedziņu;

piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/ par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, zemes nomas maksas parādu 236,20 EUR, valsts nodevu 70,00 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 76,86 EUR, kopā piedzenot 388,53 EUR;

noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt no /pers. B/, personas kods/personas kods/ likumiskos nokavējuma procentus 6 % no simta gadā no pamatparāda summas, tas ir, 236,20 EUR par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas sasniedzot pamatkapitāla lielumu;

samaksa veicama /pers. A/, personas kods /personas kods/, kontā Nr./konta numurs/ akciju sabiedrībā "SEB banka";

noteikt /pers. B/, personas kods/personas kods/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 30 dienas pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Saīsinātais spriedums sastādīts 2021.gada 22.jūnijā. Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Sprieduma sastādīšanas lūgumu var iesniegt rakstveidā 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma nosūtīšanas datuma.

Sprieduma sastādīšanas lūguma gadījumā sprieduma noraksts būs pieejams tiesas kancelejā 2021.gada 22.jūlijā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I.Rūķe